

13039

సుభాషితరత్నాకరము

ప్రథమ భాగము

ఉభయభాషాప్రవీణ

పింజల సుబ్రహ్మణ్యకవి.

సుభాషితరత్నా కరము

సృ థ మ భా గ మ్

(3, 4 తరగతులకు)

ఉధయభాషాపరివీణలును, బెజవాడ పురమున

సంఘోన్నత పాఠశాల నాంధ్రోపాధ్యాయులు నగు

శ్రీ పింజల సుభ్రవ్వాణ్య కవిగారిచే

రచింపఁబడినది.

బెజవాడ, ఆంధ్రవాణి ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడియె. •

1935

సర్వస్వామ్యములు రచయితఁ

[మూల్కము నం. 0-2-0.]

ఆ మో ద ము.

మ॥ మతిమంతుల్ గొన్నియాడఁగాఁదగినవాఁజ్ఞాధుర్యవిస్ఫూర్తినం
స్కృతమూలంబును జ్ఞాపికింగొలుపుఁగ్గిన్ దెల్లులోధీనమ
గౌతవాటిల్లునటుల్ రచించితివి సుబ్రహ్మణ్య! నీయీసుభా
షితరత్నాకర మంతరంగమునకుం జేకూర్చె సమ్మోదమున్.

మ॥ స్తుతి కర్తృంబగునీతులుండుట, గుణాస్తోమంబురాజ్ఞుట
బ్రతిపద్యంబుపమానయుక్తముగనుంట్ల బిన్నలుంబెద్దలు
సతతంబు బలియింప నొప్పు వివిధజ్ఞానప్రదంబౌ సుభా
షితరత్నాకర మల్లకాలమును వాసింగాంచెడుంగావుతన్.

కావ్యకలానిధి, శతావధాని

పిళ్ళ వాటి చిదంబర శాస్త్రి.

FOREWORD.

It is with great pleasure that I write this foreword to the Gems of Wisdom in Telugu verse, entitled '**Subhashita Ratnakaram.**' The author, **Mr. P. Subrahmanyam**, Ubhayabhasha 'raveena, and Additional Telugu Pandit of our High School, deserves every congratulation. He combines, in the work, the experience he has gained as teacher with the Scholarship he has acquired through self-culture. Conceived with forethought and executed in neat and simple style, the books deserve to be placed in the hands of every pupil of the preparatory classes (IV and V) of our Secondary Schools and of Standards III to V of our Elementary Schools.

The easy flow of verse and the aptness of illustration serve to enhance the charm and the usefulness of the books.

I make no doubt that these will gain immense popularity before long, serving as Text-Books to impart moral as well as secular instruction. I wish the author every success.

Municipal High School,

BEZWADA.

6—12—35.

} (Sd.) A. GURUMURTI,

B. A., L. T.,

Head Master.

అభిప్రాయములు.

నేను సుభాషితరత్నాకర ప్రథమ ద్వితీయభాగములను జూచితిని. బెజవాడ మ్యూనిసిపల్ హైస్కూలు ఆంధ్రప్రదేశ్ లగు ఉభయభాషావ్రేషణ పింజల సుబ్రహ్మణ్య కవిగారిచే మృదుమధుర శైలితో, స్వాభావికమైన కవిత్వధారతో, సులభమైన తేటతీసుగు మాటలతో, పామరులకుగూడ తెలియు సుదాహరణములతో నీతులు బోధింపబడినవి. ప్రాథమిక పాఠశాలోపాధ్యాయులకు, బాలబాలికలకు మిక్కిలి యుపయోగమైన తరగతిపఠనీయగ్రంథముగా గుండగలదు.

Govt. Training School,
BEZWADA.

6—12—1935.

(Sd.) A. RAMABRAHMAM,

B.A., L.T.,

Head master.

పింజల సుబ్రహ్మణ్యకవిగారు తాము రచించిన సుభాషితరత్నాకరము ఒకప్రతి నాకు అందజేసిరి. అక్కడక్కడ కొన్ని పద్యములు చదివియుంటిని. వారును స్వయముగా కొన్ని పద్యములను చదివి వినిపించిరి. చాల శ్రావ్యముగా నున్నవనుటలో సందియములేదు. చిన్ని బాలుర కుపయుక్తములగు ననేక విషయములు చక్కగ బోధింపబడినవి. నూతనోపమానములు పెక్కులు గలవు. ప్రాథమికవిద్యాశాలలందును, సెకండరీ స్కూళ్ళలో క్రింది తరగతులకును కడు సుపయోగ మగును.

S.K.P.V.V. Hindu
High School, Bezwada.

9—12—35.

(Sd.) KOTARU RAMA RAO,

M.A., L.T.,

Head master.

సు భాషి త ర త్నా క ర ము .

ప్రథమ భాగము.

సు భాషి త ము .

ఆ॥ వె॥ బాలుడేని యొక సుభాషితంబు వచింప
నెల్లజనులు నది గ్రహింపఁదగును
సూర్యకిరణములకుఁ ♦ జొరరాని చోటున
నింతదివ్వె వెలుఁగు ♦ నీయకున్నె ?

ఆ॥ వె॥ విమలమైన వాక్కు ♦ వినువారు లేకున్నఁ
జెప్పువార లేమి ♦ జేయఁగలరు ?
అవని నెల్లరును దిగింబరు లై నచో
ఫలముగలదె చాకివానివలన ?

ఆ॥ వె॥ అవసరంబునందు ♦ నాడినఁ గొలుగాని
పలుకుఁగూడ నది సుభాషిత మగు
అమితబాధఁ గూర్చు ♦ నాఁకలిఁ గొన్నట్లు
గంజియేని ప్రీతికరముగాదె ?

సు పు త్నా క ర ము

ఆ॥ వె॥ గుణగణాధ్యుడైన ♦ తనయుఁ డోక్కఁడు చాలు
నేమి ఫలము నీచు ♦ లెంద యున్న ?
చంచురుం డొకండె ♦ జగమెల్ల వెలిగించుఁ
జాక్క లెన్ని యున్న ♦ శోభ కలదే ?

అ॥ వె॥ పరమభార్మికుండో • పండితవర్యుడో
కాని పుత్రువలనఁ • గలదె ఫలము?
పాడిదైన లేక • చూడిదియైనను
గాని ధేనువునకుఁ • గలదె విలువ?

తే॥ గీ॥ ఖల్గులు పదిమంది బిడ్డలు • గలుగుకంటె
నొక్కడైనను జాలఁడే • యుత్తముండు?
పంది తా వంద పిల్లలఁబడయుఁగాక
యేన్గునకుఁ బుట్టు నొకపిల్ల • కీడు గావు.

తే॥ గీ॥ ఎన్నివిధముల సంపద • లున్న నేమి?
సుతులు లేని గృహం బది • శూన్య మగును
పలురకంబుల పక్షులు • వెలయుఁగాక
హంస లేకున్నఁ జెలుపున • కంద మున్నె?

తే॥ గీ॥ ఎంచఁగా నొక్కనికిఁ బుత్రుఁ • లెంద యున్న
నెవ్వఁడో యొక్కడే కీర్తి • నెనయఁ గలఁడు
శంఖములు పుట్టె నెన్నియో • సాగరమునఁ
బాంచజన్యంబె హరిమెప్పు • బడయఁగలిగె.

కు పు త్రుఁ డు

తే॥ గీ॥ దుష్టుఁ డొక్కఁడు కులమునందున జనింప
నాకులం బెల్ల నాశన • మందు నిజము
అరయఁగా నొక్కతొరటలో • నగ్ని యున్నఁ
గాల్పకుండునె గొప్పవృక్షంబు నెల్ల?

తే॥ గీ॥ ఎంచఁగా నీచు లగు పుత్రుఁ ♦ లెంద టున్నఁ
దల్లిదండ్రుల భారంబు ♦ తఱుగఁబోదు
గాడిదల కెన్ని పిల్లలు ♦ కలిగి యున్నఁ
జాకీమూటలు మోయవే ♦ చచ్చినటకు ?

శిక్ష

తే॥ గీ॥ గురువర్యులచే శిక్షఁ ♦ గొన్నయట్టి
ప్రజలకే గొప్పతనము సంప్రాప్త మగును
నానదీతిన రత్నాలె ♦ జగతిలోన
రాజుల కీరీటములయ్యందుఁ ♦ దేజరిల్లు.

పండితుఁడు

తే॥ గీ॥ పండితుల పరిశ్రమ మది ♦ పండితులకె
తెలియు మూఢుల కేమియుఁ ♦ దెలియఁబోధు
చేరి శ్రీరంగనీతులఁ ♦ జెప్పుగాక
బిడ్డ నొప్పు లెఱుంగునే ♦ గొడ్డురాలు.

ఆ॥ వె॥ ఇతరు లెంతమందియేని యుందురుగాక
భూషణంబు సభకు ♦ బుధుఁడొకండె
ఎన్నిగిహములేని ♦ యెసఁగుచుండునుగాక
రవి యొకండె గగనఁరత్న మగును.

తే॥ గీ॥ పండితునిచేత సభ కీర్తివడయుఁగాక
యెంద టజ్ఞును లుండిన ♦ నేమి ఫలము ?
హంసచే గొలను బ్రకాశ ♦ మృదుఁగాక
కూడునే శోభ యొకవేయి ♦ కొంగ టున్న ?

తే॥ గీ॥ వసుధపై నెంత గొప్పవిధాన్ముండేని
 మూఢమతులందుఁ బూజ్యతఁ ♦ బొందలేడు
 హంస తా నెంత తెలివితే ♦ నలరుచున్నఁ
 గాకిమూఁకతిలో మెప్పుఁ ♦ గాంచగలదె?

తే॥ గీ॥ ఎంత పండిత్యముండిన ♦ నిల స్వదేశ
 వాసు లగు వారలకు శౌరవంబు సున్న
 అరయఁగా మంచిగుణముతోఁ ♦ బరగుఁ గాక
 పెరటిచెట్టాపథం పాచుఁ ♦ బీతి నిడునె?

ఆ॥ వె॥ పండితోత్తముండు ♦ పరిశీలనజ్ఞాను
 లందె శౌరవంబు ♦ నందఁగలఁడు
 గొప్పజాతిదైన ♦ గుట్టంబు రణరంగ
 మందె మిగుల కీర్తి ♦ నొందుఁ గాదె?

మూఢుడు

తే॥ గీ॥ పండితుం డొక్కఁడేని లేకుండుచోట
 నల్పమతులేని శౌరవ ♦ మందఁగలరు
 అరయఁగా సూర్యుఁ డుదయింప ♦ సంతపఱకు
 దీపమేని ప్రశస్తమె ♦ తేజరిల్లు.

ఆ॥ వె॥ అనుభవింపరానియట్టి వస్తువులేని
 ముదముతోడఁ గూర్చు ♦ మూఢజనుఁడు
 ఎలుక కొంచెమైన ♦ ఫలము లే కున్నను
 బసిడిసొమ్ము లెల్లఁ ♦ బట్టి తెచ్చు.

తే॥ గీ॥ అక్షరజ్ఞానమే లేనియట్టివాఁడు
ఎంతకాలంబు బ్రదికిన ♦ నేమి ఫలము ?
పగతురను గాంచి భయపడు ♦ పండ కెంత
బలము గలిన నదియు నిష్ఫలము గాదె ?

తే॥ గీ॥ పశువులను బోలు మూఢుల ♦ బలమువలన
మాన్యుల గుణంబు లన్నియు ♦ మాటువడును
గాఢముగఁ బర్యవసాది మేఘంబువలనఁ
దప్పక రవిప్రకాశంబు ♦ కప్పవడదె ?

తే॥ గీ॥ ఇల మహాపండితుఁడు మరఁగించినంత
నెల్లపామరులును విజృంభింపఁగలరు
ఎంచఁగా సూర్యుఁ డొకఁ డస్తమించినంతఁ
గూయదే మోదమున గుడ్లఁగూఁబగూడ ?

తే॥ గీ॥ మూఢుఁ డగువాని ఘనకార్యమునను నిలుప
సర్వమును క్షణమందె నాశనముసేయు
రమ్య మైనట్టి రత్నహారమును గోతి
చేతికిడ ముక్కముక్కలు ♦ సేయ కున్నె ?

తే॥ గీ॥ చేరి పండితులెల్ల భాషించుచోట
ముదమునం బొమరులుఁగూడ ♦ వదరుచుండు
అంచలు కలస్వనంబుఁ గావింపుచుండ
నచటనే కప్ప బెకబెక ♦ లాడుచుండు.

అ॥ వె॥ మూఁడులెల్లఁ జేరి ♦ మొఱుఁగుచుండెడిచోటుఁ
బాసి చనుట మేలు ♦ పండితునకు
కాకులెల్లఁ గర్ణి ♦ కర్కశంబుగఁ గూయు
స్థలమునందుఁ బికము ♦ నిలువఁ దగునె?

అ॥ వె॥ అమితమూఁడుఁడై నయిట్టి మానవునకు
సత్కథాసుధాప్రి ♦ నంగ మేల?
మిగుల నీచజంతువగు గార్దభమునకు
నింపు నిడునె చందఁనంపుఁబూత?

అ॥ వె॥ మిగుల ద్రవ్యవంతుఁ ♦ డగుఁగాక మూఁడుండు
గౌరవం బొకింతఁ ♦ గాంచలేడు
జ్ఞివానిచెంత ♦ గొప్పయాభరణంబు
లెన్నియుండుఁగాక ♦ యేమి ఫలము?

అ॥ వె॥ పండితుండు గర్వపడఁబోడు సుంతైన
పామరుండు మిగులఁ ♦ బదరుచుండు
నిండుకండ తొణకఁ నేరదు రవ్వంత
వట్టికుండ యెపుడు ♦ మిట్టిపడును.

అ॥ వె॥ స్వల్పదానంబుచే బుధుల్ ♦ సంతసెంతొ
గాని మూఁడులహృదయంబు ♦ కరగఁబోదు
జలముఁ బోసినయంత వృక్షములు వోలెఁ
పుడమిపై రాళ్లు నభివృద్ధి ♦ బొందఁగలవె?

సజ్జనుడు

తే॥ గీ॥ సజ్జనులు దాము గట్టముల్ ♦ సైచుచుండి
కోరి పరులకు సుఖము జేకూర్చుచుదు
మహిని వృక్షంబు లెండలో ♦ మోడుచుండి
యితరులకు జల్ల నగు నీడ ♦ నిచ్చుగాడె !

తే॥ గీ॥ సాధుజను లెల్లకాలంబు ♦ సరనజేరి
కష్టముల దీర్చి దీనుల ♦ గాచుచుందు
కంటి కినుమంటయును బాధ ♦ గలుగకుండ
నెల్లవేళల అప్పు రక్షించుగాడె !

తే॥ గీ॥ సాధుపుంగవు లగు వారిస్వాంతమందు
దుర్జనుల దూషణంబులు ♦ దూరభావు
తాలతో గొట్టిననుగూడ ♦ బాలకులకు
మధురఫలము లొసంగదే ♦ మావిచెట్టు !

తే॥ గీ॥ దూషణంబుల వినియును ♦ భూషణముల
బల్కుచుండుట సాధుస్వభావ మగును
సంద్రమున నుప్పునీర్ద్రావి ♦ జలధరంబు
ధరణిపై దీయనిజలంబు ♦ గురియుగాడె !

తే॥ గీ॥ శత్రువులకై న మేలునే ♦ సలుపుచుంట
సాధుజనుల స్వభావ మీజగతియందు
చెఱకు నమలుచు బిప్పిగా ♦ జేయునట్టి
జనుల కీయదె మధురరసంబు నెప్పుడు ?

తే॥ గీ॥ సర్వకామితములుగూడ ♦ సాధుజనులు
అడుగకయె పూర్తిజేయుదు ♦ రర్థితతికి
సూర్యచంద్రులు దా మెల్లఁచోటులందుఁ
గోరకయ కాంతి నెపుడుఁ జేకూర్చుచుందుఁ.

తే॥ గీ॥ ఇలన్గుఁ సజ్జనుఁ డొక్కఁడు ♦ గలిగి యున్న
నింక నమృతంబుకొఱకు వాంఛింప నేల?
దాత యొక్కఁడు తనచెంతఁ ♦ దనరుచున్న
కల్పవృక్షంబు ణోసమై ♦ కాంక్ష యేల?

తే॥ గీ॥ స్వల్ప మగు పూజవలననే ♦ సాధుజనులు
సంతసము నొందుచుందురు ♦ సంతతంబు
అమ్మహేశ్వరునకుఁ జిన్ని ♦ ఈ మ్రొపూవు
హరికిఁ దులసీదళంబుఁ బ్రీయంబుగాదె !

తే॥ గీ॥ సత్పురుషు లెట్టికార్యంబు ♦ సలుప నున్న
భావమున మాత్రమే యుండు ♦ బయటఁబడదు
కమలములయందు సూర్యుండు ♦ గాంతి నిడుట
నెననికై నను ముందు విఁన్పించు నొక్కొ !

తే॥ గీ॥ సజ్జనుల కష్టములనెల్ల ♦ సమయఁజేయ
సజ్జనులె చాలియుండు రీఁజగతియందు
ఏన్లు పంకంబులోఁ జొచ్చు ♦ నెడల దాని
నేనులేగాక యేరు లుద్ధరింపఁ గలరె ?

తే॥ గీ॥ అరసి చూడంగ సజ్జను ♦ లై నవారి
నెంచి సజ్జనులే గౌరవించుచుందు
చందుని శిరంబున ధరించు ♦ శంకరుండు
చేరి రాహువు కబళింపఁ ♦ గోరుచుండు.

తే॥ గీ॥ సజ్జనుల గొప్పతనము నీజగతియందు
సజ్జనులె చాటుచుందురు ♦ సంతతంబు
పూలలోని సువాసన ♦ గాలివలన
నెల్లదిక్కులయందు వ్యాపించుఁగాదె ?

తే॥ గీ॥ ఎట్టియాపదలేని పాపింతుఁగాక
సజ్జనుల దివ్యభావంబు ♦ సడలఁబోదు
అగ్నిహోతునిచే బాధ ♦ యమరుఁగాక
వీడునే కప్పురపుఁదావి ♦ వీసమైన ?

తే॥ గీ॥ ఆపదలయందె సజ్జను ♦ లై నవారి
దివ్య మగు శక్తియంతయుఁ దేటవడును
అగ్నిలోఁ బడి తపియించు ♦ నపుడె మున్ను
లేనివాసన యగురునం ♦ గానవచ్చు.

తే॥ గీ॥ దుర్జనులతోడ స్నేహంబు ♦ దొడరినంత
సహజసౌమ్యంబు వీడరు ♦ సాధుజనులు
కాకితోఁ జెల్మి యెంతేని ♦ గలిగియున్నఁ
గోకిల త్యజించునే మంజుకూజితంబు ?

తే॥ గీ॥ ఎపుడు దుష్టులలోఁ బ్రవేశించుఁగాక
 సజ్జనుని సాధుభావంబు ♦ సడలఁబోదు
 అనయమును యమునానది౯ ♦ మునుఁగుఁగాక
 తెల నగు హంస యిసుమంత ♦ నల్లఁబడునె ?

తే॥ గీ॥ అరయుఁగా సజ్జనుల స్థిరంబైన మనసు
 దుర్జనులచే రవంతయు ♦ దొట్టువడదు
 విమలమై యొప్పు రత్నదీపముల కాంతి
 యడఁగునే గాలిచే నినుమంతయెన ?

తే॥ గీ॥ కోప మొక్కింత సుజనులఁ ♦ గూడుఁగాక
 చెఱుపఁగా లేదు వారల ♦ చిత్తవృత్తి
 త్రులఁపఁగ నపార మగు సముద్రపునీరు
 ఎప్పుడో నింకునే గడ్డినిప్పువలన ?

తే॥ గీ॥ అరయఁగా నొక్కమధురవాక్యంబువలన
 సజ్జనుల కోపమంతయు ♦ సమసిపోవు
 చల్లనౌ నీటి నొక్కింతఁ ♦ జల్లినంతఁ
 బాయకుండునె ఊణములోఁ ♦ బాలపొంగు ?

అ॥ వె॥ కొండెగాండుచెప్పు ♦ కుటిలవాక్యములచేఁ
 జెడదు సాధుజనుల ♦ చిత్త మెపుడు
 సర్పములవిషంపు ♦ సంపర్క మున్నంతఁ
 గొలనినీరు చెడునె ♦ కొంచెమెన ?

ఆ॥ వె॥ సజ్జనునకు నెంత ♦ సంపద గలిగిన
గర్వ మెప్పుడేని ♦ గాంచబోడు
సర్వరత్నములకు ♦ స్థానమైనను సము
ద్రమున కించుకయు మదంబు గలదె ?

ఆ॥ వె॥ సాధుజనులు దమకు ♦ సంపద ల్లలిగెడు,
కొలది వినయమూని ♦ మెలగుచుందు
ఇల ఫలించినట్టి ♦ వృక్షంబులన్నియు
నొప్పుమీఱ వ్రాలి ♦ యుండకున్నె ?

ఆ॥ వె॥ చెడ్డచెలిమివలన ♦ జేరదు దోషంబు
సుంతయేని బుద్ధిమంతునందు
చందనంపుదరువు ♦ సీర్పనివాసమే
యెన విషము దానియందు గలదె ?

ఆ॥ వె॥ జగతియందు సాధుజను లయాచితముగా
నొరుల కెపుడు జేయుచుందు మేలు
తలచిచూడ మేఘములు దమంతట తాము
బ్రజలతాపమెల్ల ♦ బాపుచుండు.

ఆ॥ వె॥ శుద్ధచరితుఁ డైనచో బరస్పరశత్రు
లిరువు రతని గారవించుచుందు
అంగజునకు నిష్ఠుఁ ♦ డైనట్టి చంద్రునే
శివుడు శిరమునందు ♦ జేర్చికొనఁడె ?

దు ర్జ నుఁ డు

తే॥ గీ॥ సజ్జనులలోన నొక్కదుర్జనుఁడు చేరి
 సంతమాతా^{ని}న సజ్జనుం ♦ డగునె వాఁడు ?
 తెలిసి తెలియక మణులలోఁ ♦ గలిపినంత
 గాజుపెంకు రత్నం బొఱచుఁ ♦ గాంతిఁ గనునె ?

తే॥ గీ॥ ఎన్నియో యత్నములను గావించియేని¹
 మంచివానిగ దుష్టుని ♦ మార్పలేదు
 ఎంతయును బుద్ధుతోడ మర్దింతు^గగాక
 యుల్లిగడ్డ సువాసన ♦ నొందఁగలదె ?

తే॥ గీ॥ ఎంచఁగా మహాత్ముల నెదిరించు దుష్టు
 లెల్లఁ దమదోషముననె² నశింపఁగలరు
 అగ్నిపై మోహరించిన ♦ యందునలన
 మంటలోఁ బడి మిడుతలు ♦ మృగ్గ కున్నె !

ఆ॥ వె॥ నీతివాక్కు లెన్ని ♦ నేర్పిన దుష్టుండు
 మంచితన మొకింతఁ ♦ గాంచఁబోఁడు
 ఎన్నిగతుల శ్రమల³నేని సహించియుఁ
 జక్కజేయఁగలరె ♦ కుక్కతోఁక.

ఆ॥ వె॥ జనుఁ డొక⁴ండు దుష్టుఁ ♦ డని విన్నమాతా^{ని}న
 నెల్ల రతని గంటఁగించుచుందు⁵
 అరయఁ గంటఁబడిన⁶యంతఁ దేలును జంపఁ
 దలఁచుచుంట నై జంధరమృకద !

ఉ ప కారము

తే॥ గీ॥ పరులపాణింబు రక్షింపఁ ♦ బాటుపడెడు
వాడు కరుణామయుం డని ♦ వాసికెక్కు
పాపురంబును బ్రతికింపఁ ♦ బ్రతినఁబూని
మేనిమాంసంబు శిబి యిచ్చె ♦ శ్రేయమునకు.

తే॥ గీ॥ ఇలను బండితు లెందఱు ♦ గలిగియున్నఁ
బరులమేలు గోరెడువార ♦ లరుదుసూవె
తీయనై రోగము నశింపఁ ♦ జేయునట్టి
యాషధం బది దుష్టభ ♦ మగును గాదె !

తే॥ గీ॥ ఎట్టిసంకటమేని బ్రాప్తిచుఁగాక
మానదు పరోపకారంబు ♦ మాన్యజనులు
పదములకు బంధనంబు సంప్రాప్తమైనఁ
బా లొసంగవె యావులు ♦ బ్రజలకెల్ల ?

తే॥ గీ॥ అరయఁగఁ బరోపకారి యెనట్టివాఁడు
తనదు లాభం బొకింతయుఁ ♦ దలఁపఁబోఁడు
చంద్రుఁ డిలకెల్లఁ గాంతి నొసంగుఁగాక
తనకళంకంబుఁ దీర్చుకోఁ ♦ దలఁచు నొక్కొ !

తే॥ గీ॥ అమితమైన కష్టంబుఁ దా ♦ మనుభవించి
పరులకు సుఖంబు గల్గింతు ♦ భవ్యమతులు
చెఱకుకట్టలు యంత్రానఁ ♦ జిక్కినలిగి
మధురరసము నొసంగవే ♦ మానవులకు ?

తే॥ గీ॥ ఉర్విపై నెందతెందతో ♦ యుందుగిగాక
 పరహితుం డొక్క డే కీర్తి ♦ బడయఁగలఁడు
 వేలకొలఁదిగ సర్పముల్ ♦ వెలయుఁగాక
 భూమిని భరించు శేషుడే ♦ పొందు యశము.

ఆ॥ వె॥ సంకటములఁ బొందు ♦ సమయమందును సాధు
 జనులు పరహితంబు ♦ సలుపుచుందు *
 అరయ రాహువ క్కముం దుండి సూర్యుండు
 కమలములకుఁ దా వికాస మిడఁడె ?

ఆ॥ వె॥ అధమమైన వోటునందుఁ బుట్టియు సాధు
 జనులు లోకహితము ♦ సలుపుచుందు
 తలఁచిచూడ నోషధులు కానలోఁ బుట్టి
 మొల్లరోగముల హరింప కున్నె ?

అ ప కా ర ము

ఆ॥ వె॥ పరులఁ జెలుప నెవఁడు ♦ భావమందుఁ దలంచు
 నట్టివాఁడు చెడును ♦ దుట్టతుదకు
 శైశవమునఁ గృష్ణుఁ ♦ జంపఁ బూతన వచ్చి
 యతనివలన మరణ ♦ మందలేదె ?

ఆ॥ వె॥ అహిత మోచరించు ♦ నట్టివోఁ దనవార
 లైనఁ బరమశత్రు ♦ లగుట నిజము
 తనదు దేహమందు ♦ జనియించిననుగూడ
 వ్యాధి తనకీ శత్రు ♦ వగును గాదె ?

అ దృష్టము

ఆ॥ వె॥ ఎల్లరకు నదృష్టమే ఫలించుచు
గాదు పౌరుషంబు ♦ గాదు విద్య
రాయి దేవుడగుచు ♦ రాజ్యం నం దేమి
విద్య పౌరుషంబు ♦ వెలయుచుండె ?

ఆ॥ వె॥ దైవబల మొకింత ♦ తన కున్న దుర్బలుం
డేని శత్రువుల జయింపగలడు
ఎంచగా శరీరమే లేని మన్మథుం
డెల్లలోకముల జయించుచుండె ?

తే॥ గీ॥ యుక్తు లెన్నేనియును నేర్చి ♦ యుండుగాక
భాగ్య మది లేక సంపదల్ ♦ వడయు టరుదు
మిగుల జిత్తులమార్చియె ♦ నెగడుగాక
నక్కకు లభించునే మృగనాథపదము.

తే॥ గీ॥ అరయగా రూపహీనుండె ♦ యగునుగాక
భాగ్య ముండిన సంపదల్ ♦ వడయగలడు
కర్ణములు జూడ మిగుల వక్రింబు లయ్యు
బొందవే రత్నమయ హేమభూషణముల ?

దు ర దృష్టము

ఆ॥ వె॥ గొప్పమేలు మదిని ♦ గోరంగ దురదృష్ట
గరిమవలన గీడు ♦ కలుగుచుండు
అశత్రోడ రాహు ♦ వమృతంబునకు బోవ
జక్రిధరునివలన ♦ జావుమూడె ?

అ॥ వె॥ అరిదటకును మిత్తుఁ ♦ డగువాఁడె దురదృష్ట
వంతునకు సతంబు ♦ వైరి యగును
ఉర్వికెల్ల గాఁతి ♦ నొసఁగెడు సూర్యుండె
కుముదములకు హానిఁ ♦ గూర్చుఁగాదె ?

అ॥ వె॥ ఎంతగొప్పవారిఁకేనియు దౌర్భాగ్య
వశతఁ గష్టగతులు ♦ వచ్చుచుండు
అల మహేశు శిరమునందు భూషణమయ్యుఁ
జందమామ క్షయము ♦ నొందవలసె.

అ॥ వె॥ ఎట్టిఘనుల నాశిఁయించిన భాగ్యాను
సారముగ ఫలంబు ♦ సంభవించు
శివునికంతమందుఁ ♦ జేరియు వాసుకి
గాలిఁ బీల్చి బ్రదుకు ♦ గడుపవలసె.

అ॥ వె॥ అధికశక్తివంతు ♦ లైనను దౌర్భాగ్య
మనుభవింపవలయు ♦ నది నిజంబు
పరమపురుషుడైన ♦ హరి సముద్రంబులోఁ
బవ్వళింపవలసెఁ ♦ బాముమీఁద.

అ॥ వె॥ ఇల నదృష్టహీను ♦ లెంత పావనులైనఁ
దలఁపఁ జెడుఫలంబె ♦ కలుగుచుండు
అమితనిర్మలంబు ♦ లైనను నేత్రంబు
లెపుడుఁ గాటుకనె ధరింపవలసె.

తే॥ గీ॥ ఇలను నిర్భాగ్యునకు ధనం • బిడినకొలది.
యతనిచేటునకే హేతు • వగుట నిజము
ఎప్పుడును వాన మిగుల వర్షించుకొలది
వాడిపోవునుగాదె జిల్లేడుమొక్క !

తే॥ గీ॥ భవ్యగుణ ముండుగాక దౌర్భాగ్యునంధు
సరిసుండు తలంపఁ డాతనినరసఁ జేర
మంచివాసనతో విజృంభించుఁ గాక
చంపకముచెంత కేగునే • పట్టదంబు ?

ఆ॥ వె॥ ఇల నదృష్టహీను • లెంత కష్టించిన
ఫలము స్వల్ప మగుచుఁ • బరగుచుండు
కడుఁ దపించి యేడ్చి • కన్నీటిమాత్రము
జలముఁ బొందఁగలదె • చాతకంబు ?

ఆ॥ వె॥ ధాతవ్యాత సుంత • దాటి వర్తింపంగ
శక్తికలదె యెట్టిజాణకై న ?
అఖిలలోకనేత్రులై వెల్లు నాసూర్య
చంద్రు లెపుడు నస్తమింపవలసె.

ఆ॥ వె॥ అరయ విధివిధాన • మనునది నరేలకే
గాదు సురలకేని • కలిగియుండు
అలఁ గుబేరుతోడఁ • జెలిమిగల్గినఁగూడఁ
జర్మముల ధరించు • శంకరుండు.

సు భాషి త ర త్నా క ర ము .

గు ణ ము

ఆ॥ వె॥ ఎంత ద్రవ్యవంతుఁ ♦ డేనియు సద్గుణం
బెనయకున్న గొప్పతనము సున్న
కాంచనంబు నిండుగా నున్న మేరువు
పర్వతాధిరాజుపదముఁ గనునె ?

తే॥ గీ॥ ఎంత ధన ముండినను గుణహీనుఁడైన
వానిఁ జేరరు సజ్జను ♦ లైనవారు
వెండికొండయు బంగారుకొండ యుండ
జందనపుఁజెట్టు మలయాద్రీసరసఁ జేరె.

తే॥ గీ॥ అధికసౌందర్యవంతుఁడే ♦ యగునుగాక
గుణము లేకున్న గౌరవం ♦ బెనయఁబోడు
తావి లేనట్టి మోదుగపూవునండు
నెంతచక్కదనం బున్న ♦ నేమి ఫలము ?

తే॥ గీ॥ గుణములే యెల్లెడలఁ బూజఁ ♦ గొనునుగాని
తండి యన వంశ మన నిరర్థకము సుమ్ము
వాసుదేవున కొనరింతు ♦ వందనములు
తండియైనట్టి వసుదేవుఁ ♦ దలఁతురొక్కొక్క ?

ఆ॥ వె॥ బహుగుణాఘ్ననందుఁ ♦ బరికింప నొకబోష
ముండుగాక తలఁప ♦ రొక్కరేని
చందమామలోని ♦ కందు భావించురే
గుణము లందె వీరిఁ ♦ గొందుగగాక !

తే॥ గీ॥ గుణమునకు గౌరవంబు చేకూరుగాని
యున్న తాసనమున జేరియున్న రామ
కోటకొమ్మలపై నెక్కి ♦ కూరుచున్న
మాత్రమున గాకియును గరుత్మంతుఁ డగునె ?

తే॥ గీ॥ వసుగుణమును దెలియనివారు దాని
నసహించుటలో నేమి ♦ యబ్బురంబు
వాసిగల ముత్యములఁ గాలఁ ♦ దొరికి బోయ
వెలది ధరియింపదే గురివెందగింజ ?

తే॥ గీ॥ గుణముగలవాఁడె గుణముఁ జేకొనఁగఁజాలు
నిర్గుణం డేమియు గ్రహింప ♦ నేరకుండు
కోయిల వసంతగుణముఁ గన్గొనును గాక
కాకి రవ్వంతయు నెఱుంగఁ ♦ గలుగునొక్కొక్క !

తే॥ గీ॥ గుణముగలవాఁడుగూడ సజ్జనులచేతఁ
జెప్పఁబడకున్న సుంతయు ♦ మెప్పుఁగనఁడు
సూర్యకిరణంబు లిసుమంత ♦ సోకకున్నఁ
గాంతిసేకూరునే సూర్యకాంతమణికి !

తే॥ గీ॥ ఒకగుణం బున్న నదియ వేఱొకగుణంబుఁ
గోరుచుండును విఖ్యాతిఁ ♦ గొనఁ దలంచి
సహజముగ రమ్యమై యొప్పు ♦ చక్కఁదనము
తరుణభావంబుచే మనోహరముగాదె ?

దోషము

అ॥ వె॥ పుడమి జన్మతోడఁ • బుట్టిన దోషంబు
తొలఁగ దే యుపాయములనుగూడ
మంచితేనెలోన • ముంచి యుండినఁగూడ
వేపచెక్క చేదు • విరుగు నొక్కొక్క !

తే॥ గీ॥ ఎంచి గుణదోషముల నిశ్చయింపనుండ
నేపనియుఁ దీవ్రముగ నాచరింపరాదు
బలమదంబున నెవఁడేని • పామునోటఁ
జేయఁబెట్టిన యెడల నశింప కున్నె ?

భాషణము

తే॥ గీ॥ సభలయందుఁ బ్రసంగంబు • నలువకున్నఁ
బండితునకును గౌరవం • బుండఁబోదు
కోకిలంబేని గొంతెత్తి • కూయకున్నఁ
బ్రజల మెప్పును సుంతైన • బడయఁగలదె ?

అ॥ వె॥ సర్వశాస్త్రములను • జదువునుగాక నో
ర్విప్పకున్నఁ గీర్తి • వెలయఁబోదు
గట నెంత మంచి • కంచుతోఁ జేసిన
ఘనతఁ గనునె నాల్కు • గలుగ కున్న ?

అ॥ మె॥ అతిమనోహరంబు • లగు మాట లాడిన
ఘనులుగూడ మిగుల • గౌరవింతు
చిలుకపలుకు మంచి • పలుకుల నాలించి,
యవనిపతులు ముద్దులాడ రొక్కొక్క !

13039